

SCI-CONF.COM.UA

TOPICAL ISSUES OF MODERN SCIENCE, SOCIETY AND EDUCATION

**PROCEEDINGS OF VI INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE
DECEMBER 26-28, 2021**

KHARKIV 2021

TOPICAL ISSUES OF MODERN SCIENCE, SOCIETY AND EDUCATION

Proceedings of VI International Scientific and Practical Conference

Kharkiv, Ukraine

26-28 December 2021

Kharkiv, Ukraine

2021

UDC 001.1

The 6th International scientific and practical conference “Topical issues of modern science, society and education” (December 26-28, 2021) SPC “Sci-conf.com.ua”, Kharkiv, Ukraine. 2021. 1889 p.

ISBN 978-966-8219-85-6

The recommended citation for this publication is:

Ivanov I. Analysis of the phaunistic composition of Ukraine // Topical issues of modern science, society and education. Proceedings of the 6th International scientific and practical conference. SPC “Sci-conf.com.ua”. Kharkiv, Ukraine. 2021. Pp. 21-27. URL: <https://sci-conf.com.ua/vi-mezhdunarodnaya-nauchno-prakticheskaya-konferentsiya-topical-issues-of-modern-science-society-and-education-26-28-dekabrya-2021-goda-harkov-ukraina-arhiv/>.

Editor

Komarytskyy M.L.

Ph.D. in Economics, Associate Professor

Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine, Russia and from neighbouring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

e-mail: kharkiv@sci-conf.com.ua

homepage: <https://sci-conf.com.ua>

©2021 Scientific Publishing Center “Sci-conf.com.ua” ®

©2021 Authors of the articles

МІСЦЕ І РОЛЬ ГРОШЕЙ В НАУКОВО ОБГРУНТОВАНІЙ ЕКОНОМІЦІ

Мямлін Владислав Віталійович

д.т.н., професор

Український державний університет науки і технологій

м. Дніпро, Україна

Вступ. Гроші – це один із найвидатніших винаходів людства, пов'язаний із здійсненням обміну різними виробленими благами між собою, який набагато спростив ведення господарської діяльності. По суті, гроші – це посередник при обміні благ або універсальний засіб, який може легко обмінюватися на будь-який реальний товар чи послугу. Спочатку гроші мали призначення просто обслуговувати економічну систему. Але так вийшло, що до найвидатнішого винаходу поступово додали ще цілий ряд «нововведень», які звели нанівець їх основне призначення. Гроші наділили такими суперечливими властивостями, через що дуже сильно змінилася їх якість, і замість того, щоб сприяти розвитку економіки, вони стали її гальмувати. Гроші перетворилися на дуже ненадійний засіб, якого завжди не вистачає, хоча цей засіб багаторазового використання. Але якщо повернути грошам їхнє головне призначення, і, насамперед, роль еквівалента при обміні різними благами, а також ввести деякі принципові правила при роботі з ними, то можна істотно змінити якість функціонування фінансової системи і досягти найвищих темпів економічного зростання. Роль грошей повинна полягати в тому, щоб допомагати при розподілі благ та активно сприяти розвитку "економіко-фінансової" системи, частиною якої вони з'являються. Нині ж всі негативні явища у «економіко-фінансовій» системі пов'язані саме з властивостями грошей.

Мета роботи полягає в тому, щоб шляхом наукових та логічних обґрунтувань довести, що гроші – це тільки засіб організації товарообміну, а не самоціль. Тому властивості грошей треба привести у відповідність до тих завдань, які гроші повинні були виконувати з самого початку.

Матеріали та методи. Найголовнішим фінансовим показником на

сьогодні, безпосередньо пов'язаним із збільшенням грошей, є категорія «прибуток». Існує така думка, що нібито якщо немає прибутку, то немає і стимулу працювати. Ця думка зовсім не правильна та шкідлива. Стимул до роботи у людей є завжди, їм потрібно якось існувати і задовольняти свої потреби. Якщо вони нічого не будуть виготовляти, то й задовольняти потреби буде нічим. Якби гроші були лише метою, то її легко можна було досягнути шляхом роботи «друкарського верстата». Надрукували б їх величезну кількість і роздали б усім. Виникає питання: а що далі? Товарів та послуг від цього більше не стане. В економіці ж головне – це виробництво та розподіл благ за допомогою грошей. Гроші мають сенс лише у тому випадку, якщо їх можна обміняти на якісь блага. Навіщо гроші, наприклад, на безлюдному острові - Робінзон чудово обходився і без них.

Нині класична «прибутково-фінансова» модель економіки наблизилася до свого логічного завершення. Через те, що оплата працівникам за виготовлення будь-якого товару, завжди менша, ніж його відпускна вартість, ця модель постійно вимагає нових і нових ринків для збуту продукції (зі своїх працівників «прибуток» не отримаєш, скільки їм заплатиш – стільки з них можна і взяти). Через це протягом усього періоду її існування, велася безперервна боротьба за ринки збуту. Нині ринки закінчились. Тому для стимулювання попиту необхідні постійні емісії грошей. Але кожне чергове збільшення кількості грошей в обороті, впливає на подальше зростання цін, що знову негативно позначається на купівельній спроможності, уповільнює обіг грошової маси і гальмує подальше виробництво товарів та послуг.

Тому зараз головне питання полягає в тому, як треба правильно організувати виробництво та розподіл товарів без розширення ринків збуту, щоб при цьому зникли всі негативні явища сучасної економіки, такі як криза, інфляція, безробіття, дефіцит бюджету тощо, і економіка могла б розвиватися прискореними темпами. Для цього, насамперед, необхідно мати чітке уявлення, що є реальною цінністю і що є цінністю уявною. І між якими елементами «економіко-фінансової» системи існують протиріччя.

Ще на зорі зародження економічної науки, всі відомі на той період філософсько-економічні погляди, Аристотель поділяв на два різні напрямки. Один з яких – «економіка», а інший – «хрематистика». На відміну від економіки, тобто дійсного виробництва різних благ для потреб людини, хрематистика розглядає питання накопичення багатства будь-якими способами, з насадженням соціуму деяких законів, які виправдовують ці методи. На думку самого Аристотеля останній напрямок є протиприродним і спрямованим проти ефективного розвитку суспільства: «Зрозуміло, що всякого роду багатство має свою межу, але насправді ми бачимо, що відбувається протилежне: всі, хто займається грошовими оборотами, прагнуть збільшити кількість грошей до нескінченності... Тому, з повною підставою, викликає ненависть лихварство, через те, що воно робить самі грошові знаки предметом власності, які таким чином втрачають головне своє призначення, заради якого вони були створені: адже вони виникли заради мінової торгівлі, а стягнення процентів веде саме до зростання грошей. Цей рід наживи виявляється неприємним самій природі» [1].

Результати та обговорення. Фінансову систему дуже часто порівнюють із кров'яною системою, мовляв, нібито вона є донором, який забезпечує працездатність всього економічного «організму», поставляючи гроші для функціонування бізнесу. Насправді все зовсім не так. Якщо уважно проаналізувати роботу цих двох систем, можна переконатися у зворотному – поміж них існують принципові відмінності. Вони мають різні властивості, що в результаті призводить до абсолютно різних результатів: засіб, яким користується фінансова система – постійно зростає, а засіб, яким користується кров'яна система – завжди залишається стабільним.

Кров'яна система може бути яскравим прикладом такої ідеальної системи, яка забезпечує безперервну циркуляцію крові в організмі людини. Кількість крові в організмі дорослої людини завжди постійна (загалом близько 5 л). І ця кількість крові, за допомогою серця, встигає за одну добу зробити 1400 - 1800 обертів. Таким чином, маючи всього об'єм крові в системі - 5 л, серце за добу перекачує її в об'ємі від 7 до 9 м³. Природа передбачила все дуже

мудро. Коли людина перебуває у стані спокою, кров циркулює повільно, коли людина зайнята важкою фізичною роботою, рух крові прискорюється. Що сталося б із організмом людини, якби з кожним черговим циклом, кількість крові збільшувалася б на величину «прибутку»? Адже до цього продовжує закликати сучасна економіка. Ми не випадково навели цей приклад - у науково обґрунтованій економіці має бути так само як і в кров'яній системі, а не інакше. Хочемо виробляти більше благ – треба інтенсивніше працювати, треба підвищувати продуктивність праці. А паралельно з цим необхідно прискорювати рух грошової маси («крові»), а не постійно нарощувати її обсяг.

У світі існують й інші подібні системи, і не тільки в галузі фізіології, які також чудово виконують свої функції. Наприклад, до таких, але вже технічних систем, можна віднести замкнуту систему опалення, замкнуту систему циркуляції холодоагенту в холодильнику, звичайні фонтани тощо. Крім того, не можна ігнорувати і фізичні закони, наприклад, закон збереження енергії та закон збереження речовини.

Вже давно прийшов час привести все відповідно до законів природи та розставити на свої місця. Метод аналогії дозволяє це зробити.

Для того, щоб економіка могла б ефективно функціонувати, повинні бути усунуті всі протиріччя, які перешкоджають її розвиток. Про це неодноразово вказувалося в роботах [2-13]. Насамперед це стосується категорії «прибуток». Не дивлячись на те, що вона усіма так шанована й улюблена, вона є головним гальмом економічного розвитку. Ця категорія має антинауковий характер, хоча в економічній теорії вона за традицією, є одним із найважливіших показників роботи підприємств. Те саме стосується і законодавчих документів. Так, наприклад, в статті 42 Господарського кодексу України оголошено, що «підприємництво – це самостійна, ініціативна, систематична, на власний ризик господарська діяльність, що здійснюється суб'єктами господарювання з метою досягнення економічних і соціальних результатів та одержання *прибутку*». Те ж саме ми можемо побачити і в Цивільному кодексу України, де в статті 84 говориться про те, що підприємницькі товариства «здійснюють

підприємницьку діяльність з метою одержання *прибутку* та наступного його розподілу між учасниками». Крім того, в кожному статуті підприємства вказано, що воно створено з метою одержання *прибутку*.

Висновки. Сучасна економічна модель, нав'язана нашій економіці, по своїй суті є кризоутворюючою. Вона постійно потребує грошей, породжує негативні явища, такі як: інфляція та безробіття. Гіпотези та «теорії», які покладені в її основу, зовсім не підтверджуються практикою. Тому ця кризоутворююча економічна модель має піти у минуле і поступитися місцем новій високоефективній макроекономічній моделі, яка базується на науково обґрунтованих рішеннях.

В основу нової ефективної макроекономічної моделі має бути покладено такий важливий принцип як – *безприбутковість*. Незважаючи на те, що цей термін сильно підриває фундамент сучасних економічних теорій, він повністю відповідає фізичним законам всесвіту. Крім того, для можливості повного контролю держави за обігом та розподілом грошей, з метою прискорення економічного розвитку, мають бути виконані такі умови: гроші мають існувати лише у безготівковій формі (можлива невелика частина готівки в перехідний період, і то, у вигляді монет); гроші мають повністю належати державі; люди та підприємства можуть ними тільки тимчасово користуватись для придбання товарів та послуг; грошова маса не повинна збільшуватися в обсязі, а повинна швидше обертатися; мають бути скасовані всі існуючі податки; замість них має бути прийнято один-єдиний податок – на фонд оплати праці, який сплачує роботодавець; гроші повинні постійно витрачатися; як стимул для витрачання грошей має бути введений ще один невеликий мотивуючий податок (близько 5 %) на не витрачену протягом звітного періоду суму грошей.

Дані рекомендації щодо ролі грошей, дозволять ліквідувати інфляцію та безробіття, прибрати тіньовий ринок, зробити бюджет бездефіцитним, прискорити зростання ВВП та створити сприятливі умови для постійного поліпшення благополуччя громадян та процвітання держави.

Покладені в основу нової економічної моделі принципи пройшли

апробацію за допомогою імітаційного моделювання на комп'ютері. Отримані результати показали, що, навіть за найскромнішими прогнозами, перехід на нову економічну модель дозволить досягати реального зростання ВВП у розмірі приблизно 25-30 % на рік. І це ще не межа. В результаті впровадження запропонованих науково обґрунтованих рішень, з'явиться нова соціально-економічна реальність, яка буде мати такі потенційні можливості, що життя в державі вже за короткий термін зможе змінитися до невпізнанності.

Література

1. Аристотель. Собрание сочинений в 4-х томах. Том 4. Москва : Мысль, 1983. 830 с.
2. Мямлін В. В. Необхідність докорінної зміни основних принципів функціонування механізму макроекономічної системи при переході від екстенсивного шляху розвитку економіки – до інтенсивного // *Topical issues of modern science, society and education. Proceedings of the 5th International scientific and practical conference*. SPC-Sci-conf.com.ua. Kharkiv, Ukraine. 2021. Pp. 1703-1709.
3. Мямлин В. В. Существующая прибыльно-финансовая модель хозяйствования - основная причина кризиса мировой экономической системы и краха финансовой системы. *Вісник ДНУЗТ. Вип. 25*. Дніпропетровськ : Вид-во ДНУЗТ, 2008. С. 241-247.
4. Мямлин В. В. Теория бесприбыльной альтернативной экономики как основа нового экономического мировоззрения. *Вісник ДНУЗТ. Вип. 26*. Дніпропетровськ : Вид-во ДНУЗТ, 2009. С. 222-230.
5. Мямлин В. В. К вопросу о категории прибыли. *Вісник ДНУЗТ. Вип. 29*. Дніпропетровськ: Вид-во ДНУЗТ, 2010. С. 268-279.
6. Мямлин В. В., Мямлин С. В. Основные научные принципы создания высокоэффективного экономико-финансового «механизма» в государстве. *Независимое исследование с позиций IT-технологий: монография*. Киев-Днепр : Монолит, 2019. С. 40-58.
7. Мямлін В., Мямлін С. Як Україні запустити потужний економічний

«двигун»? *Cвіт*. 2018. № 3-4. С. 3.

8. Мямлин В. В. К вопросу о ложных категориях в экономической науке. *Science and education: problems, prospects and innovations*. Proceedings of the 7th International scientific and practical conference. CPN Publishing Group. Kyoto, Japan. 2021. Pp. 738-747.

9. Мямлін В. В. Що потрібно змінити в економічній теорії, щоб вона стала потужним творчим інструментарієм? *Проблеми та перспективи розвитку залізничного транспорту*: матер. 81 міжн. наук.-практ. конф. (м. Дніпро, 22.04-23.04.2021 р.). Дніпро, 2021. С. 274-276.

10. Мямлін В. В. Фінансова рівновага виробництва і споживання як основа нормального функціонування економіки. *Світ наукових досліджень*. Вип. 1: матер. міжн. наук.-практ. інтернет-конф. (м. Тернопіль, 22.06.2021 р.). Тернопіль, 2021. С. 14-18.

11. Мямлін В. В. «Соціально-економічна» технологія як інструмент створення високоефективного господарського механізму в державі. *Інформаційне суспільство: технологічні, економічні та технічні аспекти становлення* (вип. 56): зб. тез допов. міжн. наук. інтернет-конф. (м. Тернопіль, 10 березня 2021 р.). Тернопіль, 2021. С. 62-66.

12. Мямлін В. В. Аксиоматичний підхід до теорії високоефективної національної економіки. *П'ятдесят четверті економічно-правові дискусії*: матер. міжн. наук.-практ. інтернет-конф. (м. Львів, 24 лютого 2021 р.). Львів, 2021. С. 25-28.

13. Мямлін В. В. До питання про врегулювання рівноваги між загальною вартістю товарів і кількістю грошей, призначених для їх споживання. *Інформаційне суспільство: технологічні, економічні та технічні аспекти становлення*: зб. тез допов. міжн. наук. інтернет-конф. Вип. 62. (м. Тернопіль, 12 жовтня 2021 р.). Тернопіль, 2021. С. 77-82.